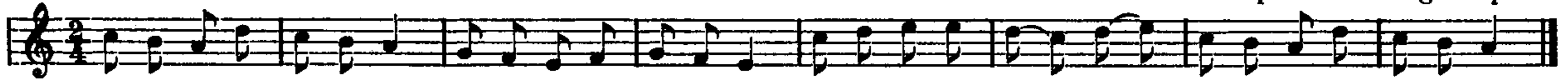

87. VOJNA NEHOJNA

176.

Z Osvětman. Zp. II. 27. Žeg. P. p. 93

Ach, voj-na, voj-na, voj-na, ne-ni ka-ždé-mu hoj-ná, je-nom to-mu šo-haj-ko-vi, ke-rý se-dá na ko-ňa.

Ach, vojna, vojna, vojna,*)
není každému hojná,
jenom tomu šohajkovi,
kerý sedá na koňa.

Na konička si sednu,
smrti se bát nebudu.
Vezmu svoju nejmilejší
a s ňú bojovat budu.

A když přišli pod lindu,
pod tu lindu vysokú:
Slízej, milá, slízej s koňa,
odpočinem si trochu.

Včil mně kážeš slízati,
měl's mě nebrat od máti,
začala si galanečka
žalostně naříkati.

Nedaleko chodníčka
teče dobrá vodička,
slízej, milá, slízej dolů,
napojíme konščka.

Naše vrané koničky
napily se vodičky:
Sedej, milá, sedej na ně,
pojedem pomalúčky.

Dyž do vojny přijeli,
na holú zem si lehli,
nepočalo ešče svítat,
tambor začal bubnovat:
S Pánem Bohem, moja milá,
musíme maširovat.

Vylez, milá, na dřevo,
podívej se na levo,

uvidíš-li tam armádu
a šohajka milého.

Nevidím tam žádného,
jenom svého milého,
a on sobě smutně vzdychá
a krev teče od něho.

Ach, škoda mé mladosti,
dvacet roků starosti,
dyž já musím v cizím světě
složit své mladé kosti.

Ach, mamulko má milá,
dybyste to věděla,
jak vysoko krev stříkala
z mého mladého těla!

*) Nevojnička, nevojna.

177.

Z Provodova

Co to, mi-lá, za lá-sku máš, co to, mi-lá, za lá-sku máš, dyž k vám při-jdu, ty sa hně-váš.

[: Co to, milá, za lásku máš? :]
Dyž k vám přijdu, ty sa hněváš.

Co bych já sa nehněvala?
Obudils mia, jak sem spala.

Možeš, milá, tepruv spáti,
až já budu bojovati.

Dyž tu budeš, budu aj já,
budem bojovat obá dvá.¹⁾

Malého my koňa máme,
jak na něho posedáme?

Ty si sedneš na konička
a já půjdu podle bočka.²⁾

Dyž dojeli prostřed mořa:
Slezaj, milá, dolů s koňa.

Co sem ti já provinila,
abych moře přeplavila?³⁾

Budu vědět povídati,
jak je s milým bojovati.⁴⁾

¹⁾ pojdzem spolu, duša moja.

³⁾ Načo's mia mal na koňa brať,
keď mi kážeš s něho sedat?

strávili sme spolu leto.

²⁾ Treba, Janko, vedla koňa,
preca budzem žena tvoja.

⁴⁾ To máš, milá, to máš za to,

Ale zimu nebudeme,
jako sa my zabudeme?

178. Z doplňků

p. C. Lelek

Moja mamuličko,
já bych vandrovala

s tym švarnym šohajkem
do cuzeho kraja.

Vandruj že, dceřičko,
bys tam co skurala,